

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010277
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614010277.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému J. Y. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 16. novembra 2015 odvolania obžalovaného J. a prokurátora v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. mája 2015, sp. zn. 1T/74/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného J. Y. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 29. mája 2015, sp. zn. 1T/74/2014, bol obžalovaný J. Y. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18.6.2014 v čase o 23.55 hod. v J., na ul. G. viedol osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo EČ: PD XXX G., kde bol zastavený a následne kontrolovaný hliadkou diaľničného oddelenia Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín a nakoľko javil známky požitia alkoholu pri následnej dychovej skúške mu bola prístrojom Alcotest 7410: ARKN-0002 pod číslom merania 0006 v čase o 23.55 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,49 mg/l, teda 1,02 ‰ (promile) a opakovanou dychovou skúškou pod číslom merania 0007 v čase o 00.14 hod. dňa 19.6.2014 mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,50 mg/l, teda 1,04 ‰ (promile).

Za tento trestný čin bol obžalovaný J. Y. odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 1,2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 800 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Súčasne podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v cestnej premávke na dobu 14 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadli odvolaniami obžalovaný J. Y. a prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom (ďalej len prokurátor) v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný J. Y. odvolaním napadol rozsudok pre nesprávnosť výrokov o vine a treste, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku a odôvodnil prostredníctvom obhajkyne. V písomnom odôvodnení odvolania obhajkyňa obžalovaného, v súlade s obhajobou obžalovaného prednesenou už v konaní pred okresným súdom, uviedla, že dôvodom, pre ktorý obžalovaný napáda

konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku, je skutočnosť, že okresný súd svoje rozhodnutie oprel o znalecký posudok a výsluch znalca MUDr. V., PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohematológia, avšak neumožnil obžalovanému, napriek jeho žiadosti, výsluch znalcov MUDr. E. a mjr. PharmDr. F.. Poukazovala na to, že v znaleckom posudku č.14/2014 MUDr. E.a, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománii, gerontopsychiatria) zo dňa 8.7.2014 tento znalec okrem iného konštatoval, že pre zistenie skutočného stavu veci doporučuje prihliadať k relatívnej chybe prístroja, teda, že nameraná hodnota alkoholu v krvi sa reálne pohybovala v rozmedzí 0,99 promile - 1,05 promile. Taktiež poukázala na to, že v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/9953 mjr. PharmDr. F. z odvetvia kriminalistickej toxikológie zo dňa 9.7.2014 sa konštatuje, že prepočtom nameraných koncentrácií etanolu vo vydychovanom vzduchu na koncentrácie etanolu v krvi za použitia prepočítavacieho faktora 2100 a hustoty krvi 1,055 kg/l bolo zistené, že hodnota koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu 0,49 mg/l zodpovedá hodnote koncentrácie etanolu v krvi 0,98 g/kg a hodnota koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu 0,50 mg/l zodpovedá hodnote koncentrácie etanolu v krvi 1,00 g/kg, pričom aj v personálnom rozkaze č. 175 ministra vnútra Slovenskej republiky je uvedené, že v prípade obžalovaného bola pod číslom merania 0006 zistená hladina alkoholu v dychu 0,49 mg/l, čo v prepočte činí 0,98 ‰. Vzhľadom na to, že z uvedených znaleckých posudkov MUDr. Jána Bernáta a mjr. PharmDr. Kataríny Jankovičovej, ako aj z personálneho rozkazu č. 175 ministra vnútra podľa obhajkyne jednoznačne vyplýva, že hodnota koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu 0,49 mg/l zodpovedá hodnote koncentrácie etanolu v krvi pod 1 promile, teda hodnote považovanej podľa judikatúry súdov za priestupok, tak podľa názoru obhajkyne z toho jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa nedopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ale len priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 písm. d/ zákona o priestupkoch. Obhajkyňa obžalovaného ďalej poukázala na obhajobné tvrdenia obžalovaného týkajúce sa faktorov ovplyvňujúcich výsledok analýzy vydychovaného vzduchu, na ktoré podľa nej okresný súd neprihliadal a ktoré spočívali v tom, že medzi prvým a druhým úspešným meraním mu svedkovia F. a V. nevymenili náustok na meracom prístroji Alcotest 7410, že nebola dodržaná lehota 15 minút od posledného prijatia alkoholu ústami (hoci obžalovaný naďalej zotrváva na tvrdení, že žiadny alkohol neprijal), že v čase podrobenia sa dychovej skúške sa obžalovaný nachádzal v resorpčnej fáze, kedy množstvo alkoholu v krvi ešte stúpa a koncentrácia alkoholu v pľúcach je vyššia ako v ostatných častiach tela a preto aj koncentrácia vo vydychovanom vzduchu je vyššia ako by zodpovedalo koncentracii alkoholu v krvi, tiež, že obžalovaný sa mal niekoľkokrát dožadovať, aby mu bol vykonaný odber krvi, čo by znamenalo presné hodnoty alkoholu v krvi, že výsledok merania mohlo ovplyvniť obžalovaným tvrdené požitie višni v čokoláde, ústnej vody Listerine, injekcie Diprophos a Ciclosporin Mylan ním užívané a rovnako aj tolerancia presnosti prístroja Alcotest 7410 +/- 0,03 mg/l i relatívna a absolútna chyba vo výške 3,23%, pri prepočítaní ktorej by koncentrácia alkoholu pri nameranej hodnote 0,49 mg/l predstavovala koncentráciu alkoholu v krvi vo výške 0,99 ‰. V tejto súvislosti namietala správnosť záverov znaleckého posudku MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. Podľa názoru obhajkyne sú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke týkajúcej sa nameranej hodnoty alkoholu v krvi, ktoré odôvodňujú postup v zmysle zásady in dubio pro reo. Obžalovaný na základe uvedených dôvodov tak v písomnom odôvodnení odvolania, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prostredníctvom obhajkyne navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám vo veci rozsudkom, ktorým obžalovaného J. Y. spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor odvolaním napadol rozsudok v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť výrokov o uložených trestoch, ktoré považoval za neprimerané, príliš mierne. Namietal predovšetkým uloženie peňažného trestu, ktorý podľa neho nemôže splniť účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie a domnieval sa, že na dosiahnutie účelu trestu mal byť obžalovanému pri nezmenenej dôkaznej situácii uložený podmienený trest odňatia slobody s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu a trest zákazu činnosti minimálne v rozsahu, ako mu bol uložený v trestnom rozkaze, ktorý predchádzal hlavnému pojednávaniu vo veci, t. j. trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v cestnej premávke na dobu 14 mesiacov. Navrhol, aby odvolací krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Nadriadený prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu však modifikoval odvolací návrh podriadeného prokurátora a navrhol, aby odvolací krajský súd podľa § 321

ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok len vo výroku o peňažnom treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenených výrokoch o vine a o treste zákazu činnosti uložil obžalovanému podmienený trest v dolnej polovici trestnej sadzby s primeranou skúšobnou dobou. Zároveň navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 25. septembra 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 16. novembra 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným a prokurátorom v odvolaniach napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného J. Y. a prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného J. Y., ale predovšetkým o svedecké výpovede K. V., H. F., G. J., G. F., znalecký posudok MUDr. Ľubomíra Straku, PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohematológia a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, ako aj o listinné dôkazy (záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, zápis o dychových skúškach vrátane certifikátu a ďalšie) na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný J. Y. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval nielen obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom, ale dôvodne z dôvodu nepotrebnosti neakceptoval ani návrhy obžalovaného na vykonanie ďalších dôkazov - výsluch MUDr. E. a mjr. PharmDr. F. E.. Znalecký posudok č. 14/2014 MUDr. E. L., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikománii, gerontopsychiatria zo dňa 8.7.2014 i znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/9953 mjr. PharmDr. F. E. z odvetvia kriminalistickej toxikológie zo dňa 9.7.2014, ktoré boli podané v inej veci - vo veci prepustenia obžalovaného zo služobného pomeru, totiž nielen prečítal postupom podľa § 269 Tr. por. ako listinné dôkazy, ale ich aj hodnotil a dostatočne a vecne správne sa s nimi vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom výsluch MUDr. E. L. a mjr. PharmDr. F. E. v procesnom postavení znalcov ani neprichádzal do úvahy, keďže by totiž mohli byť vypočutí len v procesnom postavení svedkov. Odvolací súd po preskúmaní vecí vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného J. Y. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním obhajobných tvrdení obžalovaného prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten podrobne, presvedčivo a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného J. Y. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne, presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné

a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnomu posúdeniu konania obžalovaného J. Y., s ktorými sa stotožnil.

Prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Na naplnenie znakov tohto trestného činu stačí také ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou, ktorá vylučuje spôsobilosť vykonávať zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohlo dôjsť k zákonom predpokladanému ohrozeniu života alebo zdravia, prípadne k spôsobeniu značnej škody na majetku. Zamestnaním alebo inou činnosťou je také zamestnanie alebo činnosť, ktorých bezpečný výkon vyžaduje sústredenú pozornosť a schopnosť správne vnímať a pohotovo reagovať na vzniknutú situáciu, pričom aj menšie oslabenie týchto schopností vplyvom návykovej látky vyvoláva možnosť ohrozenia chránených záujmov určitého rozsahu a intenzity. Typickou činnosťou v tomto zmysle je vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky, pričom rozhodujúcim je už začiatok jazdy, aj keď výkon tejto činnosti by bol bez závad. Na dokonanie tohto trestného činu pri splnení ďalších znakov sa totiž vyžaduje, aby páchatel zamestnanie alebo inú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť už skutočne vykonával. Vedenie motorového vozidla vodičom, ktorý požil určité množstvo alkoholu, je teda treba považovať za činnosť v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák.

Podľa všeobecne súdnolekársky uznávaného a desaťročia platného triedenia nie je osoba, v ktorej krvi sa nachádza viac ako 0,8 g/kg (promile) alkoholu, resp. v ktorej dychu sa nachádza viac ako 0,38 mg/l alkoholu, schopná byť účastníkom cestnej premávky bez toho, aby neohrozila seba alebo iných účastníkov cestnej premávky. Na základe uvedeného je možné s určitosťou povedať, že pri zistenej koncentrácii nad 0,48 mg/l alkoholu v dychu, resp. nad 1g/kg alkoholu v krvi je každý vodič neschopný bezpečne viesť motorové vozidlo a takto stanovená koncentrácia s veľkou rezervou zohľadňuje akúkoľvek toleranciu prístroja. Z uvedených lekárskech poznatkov vychádza i súdna prax (platná judikatúra), podľa ktorej vodič motorového vozidla nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahla najmenej 1,00 g/kg, teda 1 promile. V prípade zistenia menšieho množstva alkoholu v krvi vodiča treba vždy preukázať, že jeho schopnosť viesť motorové vozidlo bola skutočne znížená v rozsahu, aký predpokladá ustanovenie § 289 Tr. zák. a v posudzovanom prípade tomu tak bolo.

Vykonanými dôkazmi bolo totiž jednoznačne preukázané, že obžalovaný J. Y. dňa 18.6.2014 v čase o 23.55 hod. v J., na ul. G. viedol osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo EČ: PD XXX G., kde bol zastavený a následne kontrolovaný hliadkou diaľničného oddelenia Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín a nakoľko javil známky požitia alkoholu pri následnej dychovej skúške mu bola prístrojom Alcotest 7410: ARKN-0002 pod číslom merania 0006 v čase o 23.55 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,49 mg/l, teda 1,02 ‰ (promile) a opakovanou dychovou skúškou pod číslom merania 0007 v čase o 00.14 hod. dňa 19.6.2014 mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,50 mg/l, teda 1,04 ‰ (promile). Okresný súd svoje skutkové zistenia vo vzťahu k nameranej hodnote alkoholu v dychu obžalovaného 0,49 mg/l, teda 1,02 ‰ (promile) prístrojom Alcotest 7410: ARKN-0002 pod číslom merania 0006 v čase o 23.55 hod. a 0,50 mg/l, teda 1,04 ‰ (promile) pri opakovanej dychovej skúške pod číslom merania 0007 v čase o 00.14 hod. dňa 19.6.2014 správne oprel o záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, zápis o dychových skúškach vrátane certifikátu, o svedecké výpovede K. V., H. F., G. J., G. F. a o znalecký posudok MUDr. V., PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohematológia a výpoveď tohto znalca na hlavnom pojednávaní, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti. Zo znaleckého posudku MUDr. V. R., PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo - toxikológia, alkoholológia, sérohematológia i z výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní totiž jednoznačne vyplýva, že hodnota 0,49 mg/l vo vydychovanom vzduchu pri prepočte na koncentráciu etanolu v krvi predstavuje jednoznačne hodnotu nad 1 g/kg, konkrétne predstavuje hodnotu 1,03 g/kg (promile) a hodnota 0,50 mg/l predstavuje hodnotu 1,05 g/kg, pričom podobné výsledky vyplývajú aj pri použití stanoviska a tabuľky firmy Draeger Slovensko, konkrétne 0,49 mg/l = 1,02 g/kg a 0,50 mg/l = 1,04 g/kg. Navyše v rozpore s týmito závermi nie sú ani zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku č.14/2014 MUDr. E. L., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikománii, gerontopsychiatria zo dňa 8.7.2014, na ktoré v odvolaní poukazoval obžalovaný. Zo záverov tohto znalca v znaleckom posudku podanom v inej veci totiž vyplýva nielen to, že obžalovaný sa nachádzal v resorpčnej fáze alkoholemickéj krivky, že namerané hodnoty alkoholu v krvi obžalovaného

aj pri relatívnej chybe prístroja sa reálne pohybovali v rozmedzí 0,99 promile - 1,05 promile (teda išlo o zanedbateľnú toleranciu), ale aj to, že pokiaľ obžalovaný mal nameranú hodnotu 0,5 mg/l, je potrebné vychádzať z vyššej nameranej hodnoty, ktorá znamená, že vypil približne 65,52 g čistého alkoholu zodpovedajúceho približne štyrom 0,5 dcl pohárom 40% alkoholu (destiláty), štyrom pollitrovým pohárom 10° piva alebo približne 0,7 litra vína, avšak predovšetkým aj záver, že vzhľadom na namerané hodnoty mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu i vzhľadom na to, že ide o osobu zvyknutú piť, sa obžalovaný nachádzal v stave podnapitosti až ľahkej opitosti prejavujúcej sa okrem iného dezinhibíciou, povznesenou náladou, poruchami motoriky, preceňovaním vlastných schopností, dilatáciou kožných kapilár s prejavmi sčervenania pokožky v oblasti tváre, prekrvením očných spojiviek i miernym zvýšením teploty, krvného tlaku a pulzu, ktoré sú sprevádzané nadmerným potením, čomu zodpovedajú i svedecké výpovede zasahujúcich príslušníkov polície K. V. a H. F., podľa ktorých z dychu obžalovaného bolo cítiť alkohol, na tvári bol červený, silno sa potil na tvári, mal problémy s artikuláciou a neistú chôdzu.

Z uvedených zistení a záverov teda jednoznačne vyplýva, že v čase činu obžalovaný ako vodič motorového vozidla nebol schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Vzhľadom na mieru jeho ovplyvnenia alkoholom a zníženie jeho vodičských schopností bola totiž jeho schopnosť viesť motorové vozidlo skutočne znížená v rozsahu, aký predpokladá ustanovenie § 289 Tr. zák. Z vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal vecne správne už okresný súd, pritom vyplýva, že užitie obžalovaným uvádzaných liekov i ústna voda výsledok dychovej skúšky neovplyvnilo (ústna voda Listerin profesional sensitivity therapy neobsahuje etanol). Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním obhajobných tvrdení obžalovaného prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten podrobne, presvedčivo a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o peňažnom treste a treste zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v cestnej premávke na dobu 14 mesiacov spolu s peňažným trestom vo výmere 800 eur uloženým obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest zákazu činnosti spolu s peňažným trestom v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Obžalovanému bol správne uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel. Dňa 18.6.2014 v čase o 23.55 hod., teda v nočných hodinách, viedol totiž motorové vozidlo napriek tomu, že jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo bola vylúčená v dôsledku požitého alkoholu. Vedenie motorového vozidla po požití alkoholu alebo inej návykovej látky je nielen porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z., ale zásadne aj porušením dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák., keďže porušenie uvedenej povinnosti má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Toto konanie je závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti a vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovaného pri vedení motorových vozidiel. Pre dôsledné splnenie účelu trestu je preto nutné zbaviť obžalovaného možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá zodpovedá závažnosti posudzovaného konania a miere následkov tohto konania. Neuloženie, popri peňažnom treste, aj trestu zákazu činnosti pri porušení dôležitej povinnosti by totiž nesplnilo účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, lebo práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého peňažného trestu a rovnako ani trestu zákazu činnosti, odvolacie námietky obžalovaného, ako aj prokurátora nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného J. Y. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.